

Dosarul nr. 2ra-519/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tudor Iurcu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Iurcu
împotriva Silviei Iurcu cu privire la încasarea pensiei de întreținere,
împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis apelul declarat de Silvia Iurcu, a fost casată hotărârea din 14 martie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă hotărâre de
respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 3 iulie 2017 Tudor Iurcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Silviei Iurcu cu privire la încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Silvia Iurcu este fiica xxxxx, pe
care a xxxxx, participând la creșterea, educarea și întreținerea ei.

A menționat că după decesul soției, pârâta nu se mai interesează de soarta lui,
nu îl vizitează și nici nu îl ajută cu nimic.

A relatat că este pensionar, iar unica sursă de venit este pensia în mărime de
850 de lei, din care motiv a acumulat datorii la serviciile comunale.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 80 Codul familiei.

A solicitat încasarea din contul Silviei Iurcu în beneficiul său a pensiei pentru
întreținere în mărime de 500 lei, lunar.

Prin hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,
cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-a încasat din contul Silviei Iurcu în
beneficiul lui Tudor Iurcu suma de 500 lei, cu titlu de pensie de întreținere, începând
cu data de 3 iulie 2017. S-a încasat de la Silvia Iurcu în beneficiul statului taxa de
stat în sumă de 180 de lei.

La 4 aprilie 2018 Silvia Iurcu a declarat apel împotriva hotărârii din 14 martie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis
apelul declarat de Silvia Iurcu, a fost casată hotărârea din 14 martie 2018 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă hotărâre prin care
cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 2, art. 80 alin. (1), (2) și (3) Codul familiei, precum și pe prevederile art. 130 alin. (1) și (2), art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În acest sens, instanța de apel a concluzionat că prima instanță greșit a conchis asupra temeiniciei acțiunii, deoarece apelanta Silvia Iurcu se află într-o stare materială cu mult mai dificilă decât a tatălui ei, având un venit inferior minimului necesar pentru existența atât a ei, cât și a fiicei sale.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că în temeiul normelor citate, copiii majori apti de muncă poartă obligația de a participa la întreținerea părinților inapți de muncă în cazul în care starea materială este una mai avantajoasă decât a părinților, ceea ce nu se regăsește în cazul dat.

La 25 ianuarie 2019 și la 4 februarie 2019, Tudor Iurcu a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A declarat că a probat în instanța de judecată incapacitatea de muncă și starea materială dificilă, iar instanța de apel a luat în considerare doar argumentele intimitei, care după părerea recurentului nu corespund situației de fapt.

Prin urmare, a susținut că intimata poate să achite într-un quantum echitabil pensia de întreținere, însă aceasta se eschivează de la obligația de îngrijire a părintelui inapt de muncă.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 octombrie 2018, dare date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat inițial la 25 ianuarie 2019, este în termen.

Prin referința din 11 aprilie 2019, Silvia Iurcu reprezentată de avocatul Mihaela Prepelița a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de Tudor Iurcu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tudor Iurcu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Tudor Iurcu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Tudor Iurcu, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva